

สัปดาห์สาร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

ปีพระสงฆ์

พระสงฆ์เป็น :

- ความรักแห่งดวงพระทัยของพระเยซูเจ้า
- มิตรของพระคริสตเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงเรียก ทรงเลือกและส่งออกไป

2010

วันอาทิตย์ที่ 25 เมษายน 2010 ปีที่ 44 ฉบับที่ 2413

วาติกันที่ 4 เทศกาลปัสกา ปี C

(วันภาวนาสากลเพื่อกระแสร็ย)

พระวาจา (ยน 10:27-30)

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสว่า "แกะของเราขอมฟังเสียงของเรา เรารู้จักมัน และมันก็ตามเรา เราให้ชีวิตนิรันดรกับแกะเหล่านั้น และมันจะไม่พินาศเลยตลอดนิรันดร ไม่มีใครแย่งชิงแกะเหล่านั้นไปจากมือเราได้ พระบิดาของเรา ผู้ประทานแกะเหล่านี้ให้เรา ทรงยิ่งใหญ่กว่าทุกคน และไม่มีใครแย่งชิงไปจากพระหัตถ์ของพระบิดาได้ เรากับพระบิดาเป็นหนึ่งเดียวกัน"

บุตรธิดา - หลาน

สร้างอุทิศแด่ บารนาบา อมร ทวีปย์เย็น

เจอร์ตรูเด ถึง ทวีปย์เย็น

หัวข้อ	เราทุกคนเป็นประชากรของพระองค์
ธรรมล้ำลึก	พระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี
ท่าที	การบนอบเชื่อฟัง
การดำเนินชีวิต	เราจะดำเนินชีวิตเป็นประชากรที่ดี ในหนทางแห่งความสว่างของพระองค์

บทอ่านที่หนึ่ง : - กจ 13:14, 43-52

เปาโลและบารนาบัสได้ประกาศข่าวดีให้กับชาวยิวก่อน แต่เมื่อชาวยิวปฏิเสธไม่ยอมรับ เขาจึงหันไปหาคนต่างศาสนา ซึ่งมีความยินดีและสรรเสริญพระวาจาของพระเจ้า

บทอ่านที่สอง : - วว 7:9, 14-17

คนจำนวนมากซึ่งได้ผ่านการเบียดเบียนครั้งใหญ่ มายินอยู่เฉพาะพระพักตร์ลูกแกะ เขาสวมเสื้อขาว ถือใบปาล์ม เขาไม่ต้องลำบากอีกต่อไป เพราะพระคริสตเจ้าทรงเลี้ยงดูเขา

พระวรสาร : - ยน 10:27-30

ศิษย์แท้ของพระเยซูเจ้าจะฟังเสียงของพระองค์ และติดตามพระองค์ ดังลูกแกะฟังและติดตามผู้เลี้ยง ผู้ที่เชื่อสัตย์ต่อพระเยซูเจ้าจะไม่พินาศ แต่จะได้ชีวิตนิรันดร

ประสานงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 25 เมษายน ค.ศ. 2010

พิธีขอบพระคุณ	ประธาน	พิธีกร	ผู้อ่านบทอ่าน	เก็บอุทาน	เชิญของถวาย
07.00 น.	ท้อสุดอนันต์	กานทิณณิยา	คุณทรงพล - คุณสุภาภรณ์	คุณสุพจน์	คุณคุณุณี
09.00 น.	พ่อเจ้าวัด	สาวชน	สาวชน - สาวชน	สาวชน	สาวชน
19.00 น.		สาวชน	คุณสุภาพร - คุณศศิธร	คุณจันทร์เพ็ญ	คุณวิจิตร

- - จากพระวาจาชีวิต - -

ในปาเลสไตน์ ชาวฮีบรูเลี้ยงแกะไว้เพื่อตัดขนมากกว่าเป็นอาหาร แกะแต่ละตัวจึงมีอายุเป็นนาน และอยู่กับคนเลี้ยงจนต่างฝ่ายต่างรู้จักและจำกันได้หมด คนเลี้ยงนิยมตั้งชื่อแกะตามลักษณะของมัน เช่น ไอ้ขาลาย นางหูดำ เป็นต้น ปกติคนเลี้ยงจะเดินนำหน้าฝูงแกะเพื่อดูให้แน่ใจว่าหนทางข้างหน้าปลอดภัย และคอยส่งเสียงร้องเป็นครั้งคราวเพื่อให้แกะรู้ตำแหน่ง แกะจะฟังเสียงและติดตามคนเลี้ยงเสมอ หากได้ยินเสียงที่ไม่คุ้นเคย พวกมันจะหยุดอยู่กับที่ และจะหันหลังวิ่งหนีทันที หากเสียงที่ไม่คุ้นเคยดังขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

สำหรับ "แกะของพระเยซูเจ้า" ที่ฟังเสียงและติดตามพระองค์ นั่นคือเชื่อและยอมรับว่า พระองค์คือ "พระคริสตเจ้าผู้เป็นบุตรของพระเจ้า" พระองค์จะประทานชีวิตนิรันดรและชีวิตที่มั่นคง

หากเราเชื่อและยอมรับพระองค์เป็นพระคริสตเจ้า เราจะกลายเป็นสมาชิกในฝูงแกะของพระองค์ และเมื่อนั้นเราจะตระหนักดีว่าสิ่งต่างๆ ในโลกนี้ด้อยค่าเพียงใดเมื่อเทียบกับความรุ่งโรจน์ยิ่งใหญ่ของชีวิตนิรันดร เพราะชีวิตนิรันดรก็คือ "ชีวิตแบบเดียวกับพระเจ้า" นั่นเอง ผู้ที่ฟังเสียงของพระองค์จึงมั่นใจได้ว่า "ความตาย" ไม่ใช่การจบสิ้น แต่เป็นการเริ่มต้นของ "ชีวิต" อันรุ่งโรจน์ที่ไม่มีผู้ใดสามารถทำลายให้พินาศได้

เมื่อพระองค์ทรงปกป้องแกะของพระองค์มิให้ผู้ใดแย่งชิงไปได้เช่นนี้ ชีวิตของเราจึงมีความมั่นคงสูงสุด แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าชีวิตของเราจะรอดพ้นจากความเศร้าโศกเสียใจ หรือจากความทุกข์ยากและความตาย แต่หมายความว่าในห้วงเวลาอันแสนมืดมิดและเจ็บปวด เรายืนยันได้เต็มร้อยว่า "พระหัตถ์อันอบอุ่นและทรงฤทธิ์ของพระองค์ทรงโอบอุ้มเราอยู่เสมอ"

พระเยซูเจ้าทรงเปิดเผยความจริงอันยิ่งใหญ่ที่สุดเกี่ยวกับพระองค์เอง นั่นคือ "พระองค์กับพระบิดาทรงเป็นหนึ่งเดียวกัน"

หลังอาหารค่ำครั้งสุดท้าย พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนาเหนือบรรดาศิษย์ของพระองค์ว่า "บิดา แต่พระบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ โปรดเผื่อรักษามอบคนที่ทรงมอบให้ข้าพเจ้าไว้ในพระนามของพระองค์ เพื่อเขาจะได้เป็นหนึ่งในเดียวกับพระองค์และข้าพเจ้า" (ยน 17:11) และอีกตอนหนึ่ง พระองค์ก็กล่าวว่า "พระสิริรุ่งโรจน์ที่พระองค์ประทานให้ข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้ให้กับเขา เพื่อให้เขาเป็นหนึ่งในเดียวกับเช่นเดียวกับที่พระองค์และข้าพเจ้าเป็นหนึ่งในเดียวกับ" (ยน 17:22) แปลว่า พระองค์ทรงมองความเป็นหนึ่งในเดียวกันระหว่างบรรดาศิษย์ว่า "เหมือน" กันกับความเป็นหนึ่งในเดียวระหว่างพระองค์กับพระบิดา แต่เนื่องจากความเป็นหนึ่งในเดียวกันระหว่างบรรดาศิษย์มีเคล็ดลับอยู่ที่คำสั่ง "ให้ท่านรักกัน เรารักท่านทั้งหลายอย่างไร ท่านก็จงรักกันอย่างนั้นเถิด" (ยน 13:34) "ความรัก" จึงเป็นบ่อเกิดของความเป็น "หนึ่งในเดียว"

พระเยซูเจ้าตรัสว่า "ถ้าท่านปฏิบัติตามบทบัญญัติของเรา ท่านก็จะดำรงอยู่ในความรักของเรา เหมือนกับที่เราปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระบิดาของเรา และดำรงอยู่ในความรักของพระองค์" (ยน 15:10) และอีกครั้งหนึ่งว่า "ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา ท่านจะปฏิบัติตามบทบัญญัติของเรา" (ยน 14:15) เห็นได้ชัดเจนว่า บทพิสูจน์ความรักที่พระองค์ทรงเรียกร้องจากเราคือการปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือทรงปรารถนาให้เรา "นบนอบเชื่อฟัง" พระองค์

ทั้งหมดนี้นำมาสูบทสรุปที่ว่า เมื่อพระเยซูเจ้าตรัสว่า "เรากับพระบิดาเป็นหนึ่งเดียวกัน" พระองค์กำลังบอกเราว่า "พระองค์ทรงรักพระบิดาจนถึงที่สุด และทรงพิสูจน์ความรักของพระองค์ด้วยการนบนอบเชื่อฟังพระบิดาจนกระทั่งยอมตาย แม้เป็นความตายบนไม้กางเขนก็ตาม" สำหรับพระองค์ ความเป็นหนึ่งในเดียวกันจึงหมายถึงความรักและการนบนอบเชื่อฟัง

- - ข้อตั้งใจ - -

1. ข้าพเจ้าจะเลียนแบบพระเยซูเจ้าในการปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้า
2. ข้าพเจ้าจะรับใช้และช่วยเหลือเพื่อนพี่น้องทุกครั้งที่มีโอกาส
3. ข้าพเจ้าจะเชิญชวนและนำผู้อื่นให้มารู้จักพระเยซูเจ้า ผู้เลี้ยงแกะที่ดี

เรื่องจริง...ไม่อิงนิยาย

พอปีปอง

ตกท้ายแล้ว "เจียน" หญิงวัยกลางคน นั่งตักกระเป๋าร่วมกับกลุ่มพลมารี เหมือนกับทุกวันอาทิตย์ที่ต้องมารวมตัวกันของกลุ่มพลมารี ประชุม สวดภาวนา

แต่ท้ายนี้เหมือนทุกคนจะมีฐานะไปหมด เธอเฝ้าอยู่คนเดียว ตักไปคิดไปเงยบๆ หลายกระเป๋าก็ยากขึ้นเท่าให้เธอเฝ้าคิดถึงอดีตของตัวเองว่าเธอมาเป็นพลมารี และเป็นคาทอลิกได้อย่างไรกัน มันยากกว่าการตักทอกระเป๋ามากหลายเท่าทีเดียว

เธอเคยเล่าเรื่องราวของเธอให้คนอื่นฟังหลายคน ว่ามันเกิดจากอะไรจึงเป็นเช่นนี้ เธอเป็นลูกหลานคนจีน หลังจากแต่งงานอเมริครอบครัวยุคก็ต้องย้ายไปอยู่กับครอบครัวของสามี จะมีผู้สืบสกุล 2 คน เป็นชายหนึ่งหญิงหนึ่ง

ชีวิตของเธอเหมือนกับละครน้ำเน่า เธอต้องทำทุกอย่างสารพัดเรื่องในบ้านไม่ต่างอะไรกับคนใช้คนหนึ่ง เธอได้แต่คิดในใจว่า.. ลูกสะใภ้คนจีนต้องทำแบบนี้มี ทั้งงานบ้านงานสวน สามีที่เชื่อฟังพ่อแม่จนเกินเหตุ ประกอบกับชีวิตที่ไม่ค่อยจะสนใจลูกเมียสักเท่าไร หลายครั้งที่เธอกลายเป็นคนผิดเสียทุกเรื่อง แต่เธอก็ยอม

แต่มีสิ่งหนึ่งที่เธอฝังใจตลอดมา ซึ่งอาจเป็นความเชื่อส่วนตัวคือ เรื่องการไหว้เจ้าที่เจ้าทาง ซึ่งเธอไม่ค่อยเชื่อและไม่เข้าใจอะไรมากมายนัก อยากหาคำตอบของชีวิตมากกว่าจะทำๆ ไป เธอจึงดูแปลกในครอบครัว

ในเรื่องนี้สำหรับครอบครัวคนจีนที่อาจต้องการเช่นไหว้ และมันได้กลายเป็นรอยร้าวในชีวิตเธอ ต่อมาเธอจึงเริ่มแสวงหาคำตอบ และค้นหาความหมายของชีวิต เธอคุยกับคริสเตียน คริสตังค์ ลูกชายเธอเรียนอยู่ในโรงเรียนคาทอลิก

พอถึงวันเกิดจะมีคนพ่ออวยพรด้วยกรรมรอบรูปแม่พระกระดาศที่มีคำอวยพรอยู่ข้างหลัง ลูกชายเธอเอามาให้ เธอก็ไม่ได้ให้ความสำคัญอะไร เพียงแต่เก็บไว้ในกล่อง ไม่ได้สนใจอีก จนวันหนึ่งที่ต้องสูญเสียลูกชายด้วยอุบัติเหตุทางรถยนต์ รูปแม่พระนี่เองที่ทำให้เธอเปลี่ยนไป

ช่วงนั้นชีวิตเธอเหมือนจะถูกพ่นเล็งจากทุกคนในบ้าน แม้สามีของเธอที่พยายามกีดกันเรื่องของศาสนาที่ลูกสะใภ้คนนี้ก็กำลังให้ความสนใจ เธอเริ่มค้นหาคำตอบจากพระคัมภีร์ที่เพื่อนชาวคริสเตียนให้มา และเธอเริ่มรู้สึกอึดใจ เมื่อเจอคำตอบว่า.. เธอเกิดมาทำไม เธอพบคำตอบให้กับความทุกข์ยากลำบากในชีวิต

เธอเริ่มปฏิเสธการทำพิธีอย่างอื่นในครอบครัว บางทีไปร่วมแบบเสียไม่ได้ จนเกิดเรื่องแม่สามีไม่พอใจ ถึงกับประกาศไว้ว่า.. จะนับถืออะไรก็แล้วแต่ แต่ห้ามนำรูปพระศาสนาอื่นมาตั้งหรือติดในบ้าน

ทุกอย่างดูเหมือนดีขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเธอแอบไปฟังมิสซา ไปร่วมอธิษฐาน แม่สามีและทุกคนในบ้านไม่พอใจมากขึ้น และเริ่มจับผิดเธอ จนถึงวันที่สิ้นสุด ทุกอย่างก็เปลี่ยนแปลงชีวิตของเธอจนทุกวันนี้

เช้าวันหนึ่งเธอออกไปทำงานในสวน แม่สามีและลูกสาวเข้าไปค้นห้องของเธอ ตกบ้ายเมื่อเธอกลับเข้าบ้าน มันกลายเป็นข้อหาใหญ่ที่แม่สามีต้องการที่จะจัดการเธอให้เด็ดขาด มีพระคัมภีร์และรูปแม่พระแผ่นเล็กที่ลูกชายได้มาจากโรงเรียนเป็นหลักฐานการคัดค้าน

“ทำไมต้องทำอย่างนี้ บอกแล้วห้ามนำพระอื่นเข้ามาในบ้าน ที่ลานกุศาย (ลูกชายของเธอ) ก็เพราะการที่มันทำแบบนี้ มันเลยช่วยกันไปหมด..” อีกสารพัดคำต่อว่า มันเป็นเหมือนคำดามขี้เป็นเจ้าชาย

“ตกลงจะเลิกไม่เลิก ถ้าไม่เลิกเก็บถือพระอื่นก็อยู่ด้วยกันไม่ได้”

เธอตอบด้วยความมั่นใจว่า *“ไม่เลิก จบก็จบกัน”*

แม่สามีของเธอไม่โหมมาก เพราะต้องการเพียงแค่อุ้มเธอเท่านั้น จึงพาเธอไปหาพี่ชายของเธอ เพื่อขอร้องให้เธอเลิกทำแบบนี้ แต่เธอก็ยังยืนยันอย่างเข้มแข็งที่บ้านของพี่ชายของเธอ แต่แม่สามีก็ยังต้องการให้เธอเลิกนับถือพระอื่นอยู่

“เฮ้.. ต่อหน้าพี่ชายของเธอ บอกมาจะดีดี..ว่าจะเลิกหรือไม่เลิก ถ้าไม่เลิกก็จบกัน ออกจากบ้านฮิ้วไปเลย เก็บข้าวของแล้วย้ายออกไปทันที” มันเป็นการขู่ที่รุนแรงมากสำหรับลูกสาวคนจีน ที่ต้องถูกแม่ผู้ใหญ่ออกจากบ้านหรือตัดขาด เพราะว่าจะถูกมองไม่ดี เป็นตัวขวย ล้มเหลว

แต่เธอก็ยังตอบว่า *“ไม่เลิก ออกจากบ้านก็ออก จบก็จบ”*

ทุกคนตกใจมาก เพราะการที่เธอตอบเช่นนี้เท่ากับว่า.. เธอจะไม่เหลืออะไรอีกเลย ทรัพย์สินเงินทอง หรือแม้แต่ครอบครัวของเธอ สามี ลูกสาว

พี่ชายเธอก็พยายามขอร้องอีก ให้คิดดูใหม่ แต่เธอคงถึงขีดสุดของชีวิต ที่อาจจะลำบากทั้งกายและใจ เธอจึงตัดสินใจเด็ดขาด ขอร้องชีวิตแบบนี้ ซึ่งได้สร้างความผิดหวังให้กับแม่สามีเป็นอย่างมาก

เย็นวันนั้น เธอได้เก็บเสื้อผ้าของเธอ เดินออกจากบ้านแม่สามีทันที แต่เธอจะไปอยู่ที่ไหนล่ะ ใครล่ะที่จะยังคงอยากต้อนรับเธอ แล้วพี่ชายเธอบอกว่า.. ไปอยู่ที่บ้านของพี่ชาย

เธอคิดถึงวันนั้น.. วันๆ ที่นั่นที่เธอต้องเชื่อ เธอได้รับการโอบอุ้มจากพระองค์ในสิ่งที่พระเตรียมทุกอย่างให้เธอ เธอได้ห้องนอน ที่นอน เครื่องนอน ของใช้ใหม่ เธอหลับในคืนแรกด้วยความที่มันนวลของทุกที่เธอไม่ได้นอนสบายแบบเฒ่าเฒ่า

หลังจากนั้นไม่นาน สามีเธอที่ทำงานต่างจังหวัดกลับมารู้ข่าว ก็มาขอร้องเธอให้กลับบ้าน แม่ของเธอแค่ไม่โหนินหน้อย หรือถ้าไม่ยอมไปอยู่บ้านแม่ ก็จะช่วยออกมาอยู่ด้วยกันก็ได้

เธอตอบคำว่า "ไม่" อย่างไม่โยยติ และไม่ต้องคิดอีก นั่นแปลว่า... วิถีคู้ของเธอ ครอบครัวของเธอจบ และฟังพลาขลองอ่างไม่มีกันต์ เธอยอมรับมันได้ด้วยใจเข้มแข็ง ปนกับความเสี่ยงใจ ลูกสาวคนเดียวที่ไม่อาจจะอยู่ กับแม่ บวกรับความต้องกรให้อูกของเธอมีโลกสมากกว่า เธอได้แต่แอบมองลูกสาวอยู่ห่างๆ เท่านั้น

เธอเริ่มเข้าวัดมาฟังมิสซา เธออยากจะเป็นคริสตังค์ เธอเริ่มเขียนคำสอน ได้รับคือล้างบาป และคืออื่นๆ จากมมาใจที่สุด..

"นี่คิดจะไรอยู่หรือ เดียวก็ถักกระเป๋าไม่ตรงแนวหรือ" เสียงทักทายจากเพื่อนๆ พลมารีมาหยุด ความคิดของเธอ

"ไม่ได้คิดอะไรมากมายหรอก.. เอ้อ ไปจื่ออะไรมาหรือ.." เธอสนทนาด้วยเสียงหัวเราะและรอยยิ้มที่มี ความสุขกับวันเ้าของเธอต่อไป

แล้วคุณล่ะกล้าแบบเธอไหม ที่จะทิ้งทุกอย่าง เพื่อได้มาซึ่งความหมายและพลังแห่งชีวิตที่แท้จริง อีกทั้งความรักที่สามารถเติมเต็มหัวใจให้อ่างร้าง ที่คุณไม่สามารถหาอะไรมาทดแทนได้...

(จาก : หนังสือคอนบอสโก)

ประกาศ

สรุปข่าว

❖ วันอาทิตย์พระเยซูเจ้า นายชุมพาบาคที่ดี (เก็บบุญ 2 ครั้ง)

วันอาทิตย์ที่ 25 เมษายน ค.ศ. 2010 เป็นวันอาทิตย์พระเยซูเจ้า นายชุมพาบาคที่ดี ในวันนี้ทวงวัดจะ เก็บบุญ 2 ครั้งทุกมิสซา เพื่อนำไปช่วยเหลือในการดำเนินงาน การพัฒนาปรับปรุง และเสริมสร้างพระ ศาสนจักร ให้ช่วยดีและความรักของพระเยซูเจ้า นายชุมพาบาคที่ดีไปถึงพี่น้องทุกคนทั่วโลก

❖ วันศุกร์ต้นเดือน

วันศุกร์ที่ 7 พฤษภาคม ค.ศ. 2010 เป็นวันศุกร์ต้นเดือน ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษร่วมพิธีมิสซาบูชา ขอบพระคุณ เวลา 19.00 น.

❖ ขอบอกบุญ

ขอเชิญร่วมสมทบทุนซ่อมอารามคณะซิสเตอร์ กลาริส กาปูชิน บ้านโป่ง ราชบุรี ซึ่งมีอายุครบ 75 ปี สามารถบริจาคโดยตรงได้ที่อาราม กลาริส กาปูชิน บ้านโป่ง ราชบุรี หรือร่วมบริจาคโดยโอนเงินเข้าบัญชี ธนาคารกรุงทพท สาขาบักชี บ้านโป่ง บัญชีเลขที่ 779-0-03524-5 ชื่อบัญชี บาทหลวงฉันทคุณยธิ วาลเช็กก็ หมามเหตุ กรุณาส่งถ่านการโอนเงินมาที่ 032-287063

ปฏิทินมิสซาบูชาขอบพระคุณประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	เมษายน 2010 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 25 07.00 น. 09.00 น. 19.00 น.	อาทิตย์ที่ 4 เทศกาลปัสกา อุทิสต์ เปโตร แก้ว อีระคิดปี สุขสำราญ สัตบุรุษทุกคน ขอบพระคุณแม่พระ	คุณอุษา และ กรอบกรวี วัด คุณนงลักษณ์
จันทร์ที่ 26 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลปัสกา สุขสำราญ กรอบกรวีคุณสุรพล ว่องวิไลกุล อุทิสต์ ยอห์น กิมซุน แซ่กู	- -
อังคารที่ 27 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลปัสกา อุทิสต์ โยเซฟ ปรีดา กชนทร์ทวา	ญาติพี่น้อง
พุธที่ 28 19.00 น.	น.หลุยส์ มารี กริญฌอง เดอลมงฟอร์ด พระสงฆ์ น.เปโตร ซาเนล พระสงฆ์และภรรยา อุทิสต์ เปโตร พิชัย - สกอลัสติกา สละ แสงเทียน	คุณบุญเพาะ
พฤหัสบดีที่ 29 19.00 น.	ระลึกถึง น.ถาวรนา แห่งซีเอนา พรหมจารีและนักปราชญ์แห่งพระศาสนจักร อุทิสต์ เปโตร เทียน แซ่โหว อุทิสต์ อามาโต อมันต์ แซ่กิ่ง	คุณนารี คุณชูศรี
ศุกร์ที่ 30 19.00 น.	น.ปีโอ ที่ 5 พระสันตะปาปา อุทิสต์ โยเซฟ สัมฤทธิ์ มัทกนพงศ์ อุทิสต์ เบนดิกโต อ่าพล - เทเรซา วิไล ชานนท์	คุณชะโลม - คุณประเสริฐ คุณนฤมล
เสาร์ที่ 1 19.00 น.	น.โยเซฟ ธรรมกร อุทิสต์ โยเซฟ อ้วน แซ่อิว (กรบ 2 ปี)	ถูก - หลาน